

Theorie en lastige woorden les 4 – blad 1

Doel: Om te lezen

Aankomst van Afrikaanse slaven in Paramaribo.

Slavenhandel en slavernij

Slaven waren het bezit van hun meesters, net zoals die vee en huisdieren bezaten. Sinds de tijd van ontdekkers en hervormers hadden de slavenhandelaren al miljoenen mensen in Afrika gekocht. Ze werden per schip naar de kolonies in Noord-Amerika en de Caraïben gebracht, waar de Antillen en Suriname ook bij hoorden. Daar werd katoen, tabak, suikerriet en mais verbouwd. Een klein deel werkte als bediende in

huis. Slaven konden worden verkocht aan iemand anders, terwijl hun familie achterbleef. Een slaaf of slavin had geen eigen spullen en kreeg geen loon. De eigenaar van de slaven bepaalde hoe het leven van de slaven eruitzag. Als hij aardig was, hadden ze het goed. Als hij wreed was, moesten ze heel hard werken en werden ze mishandeld. Maar ook een slaaf of slavin die niet geslagen werd, miste één ding: vrijheid.

de kolonie

Land dat bestuurd wordt door een ander land.

wreed

Ruw, zonder genade.

Protesten tegen de slavernij

In de tijd van pruiken en revoluties verspreidden zich in Europa nieuwe ideeën over vrijheid en gelijkheid. Terwijl een edelman en een arme boer daar nu volgens de grondwet gelijk waren, werkten er slaven in de kolonies. De slaven maakten lange dagen in de hitte op het land en leefden onder armoedige omstandigheden. Soms kwamen ze in opstand en dan werden ze zwaar gestraft. Steeds meer mensen wilden dat de

slavernij werd afgeschaft. Zolang de wet niet veranderde, konden de slavenhalers mensen verhandelen en konden de eigenaren met hun 'bezit' doen wat ze wilden. Zo verdienden de handelaren en de slavenhouders veel geld. Ze verdedigden zich door te zeggen dat slaven een lager soort mensen waren, die niet voor zichzelf konden zorgen, en dat slavernij ook in de Bijbel voorkwam.

Een suikerrietplantage in Suriname. De meeste slaven werkten op het land.

Theorie en lastige woorden les 4 – blad 2

Doel: Om te lezen

Slaven en handelaren op een slavenmarkt.

Afschaffing in stappen

Steeds meer mensen waren tegen slavernij. De protesten tegen de slavernij namen toe, maar slavenhouders wilden niet dat er een einde aan kwam. Dan moesten ze de mensen die voor ze werkten voortaan goed behandelen en ze betalen voor hun werk, maar arbeiders waren veel duurder dan slaven. De slavenhandelaren verdienden veel geld aan de handel in mensen. Naar de tegenstanders van de slavernij wilden ze niet

luisteren. Er kon daarom alleen iets veranderen als er een nieuwe wet aangenomen werd. De regeringen paktten de afschaffing stap voor stap aan: eerst kwam er een wet die de handel in mensen verbood en daarna een wet die het houden van slaven verbood. Groot-Brittannië was het eerste land dat in 1807 de handel in slaven afschafte en daarna de slavernij in 1833. Nederland verbood de handel in 1814 en de slavernij in 1863.

de afschaffing

Het doen ophouden, opheffen.

Het verhaal van...

Tula

De zwarte slaaf Tula kijkt naar de zware ketenen om zijn polsen en enkels. Morgen wordt hij ter dood gebracht. Hij was aan het hoofd van een groepje opstandige slaven van plantage De Knip op weg gegaan naar de hoofdstad van Curaçao om hun vrijheid te eisen. Onderweg groeide het gezelschap aan tot een leger van twaalfhonderd slaven en slavinnen. Nu zit hij in de gevangenis. Machteloos balt Tula

zijn vuisten. Hij is verraden, door een andere slaaf nota bene, die als beloning zijn vrijheid en een som geld zal krijgen. Tula weet dat de tijd van de slavernij bijna voorbij is. Op het eiland Haïti zijn de Franse slaven al vrijgelaten. Nederland staat onder Frans bestuur, dus hebben de slaven van Curaçao recht op vrijheid. Tula zal het niet meer meemaken, maar zijn kinderen zullen vrij zijn.

Monument ter herdenking aan de slavenopstand van 1795 op Curaçao.

de keten

Ketting met boeien.